

§ 46 a. Der kan ydes hjælp til dækning af udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, såfremt pågældende ikke selv har midler til at afholde udgifterne. Der kan under samme betingelser ydes hjælp til dækning af udgifter til særlig kost til gravide kvinder under 23 år.

§ 46 b. Der kan ydes hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstillinger eller pålæg, der meddeles af offentlige myndigheder med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde, når forsørgeren ikke selv har midler dertil. Der kan under samme betingelse ydes hjælp til dækning af udgifter til at opretholde en samværsret med ét eller flere børn under 18 år.

Stk. 2. Der kan ydes hjælp til afholdelse af rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der af den ene af forældrene eller af pårørende er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er herved en forudsætning, at det sociale udvalg har forelagt sagen for udenrigsministeriet, og at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har midler til at afholde udgiften.

§ 46 c. Under forbigående vanskeligheder kan der til en familie med ét eller flere børn under 18 år ydes hjælp til foranstaltninger, der bevirker, at børnenes anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at deres hjemgivelse kan fremskyndes, såfremt familien ikke selv har midler til at afholde udgifterne herved.«

§ 46. Hvis en person har udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter lovgivningen om offentlig sygesikring eller social ulykkesforsikring, kan der ydes hjælp hertil, såfremt pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Stk. 2. Der kan ydes hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstillinger eller pålæg, der meddeles af offentlig myndigheder med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde, når forsørgeren ikke selv har midler dertil.

6. I § 49 ændres »at yde hjælpen som naturalhjælp.« til: », på hvilken måde hjælpen skal udbetales.«.

§ 49. Hvis en person, der søger hjælp efter bestemmelserne i dette afsnit, ikke skønnes i stand til ved bistand fra den kommunale rådgivning at administrere kontantbeløb, kan det sociale udvalg undtagelsesvis beslutte at yde hjælpen som naturalhjælp.

7. § 134, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Staten afholder udgifter efter afsnit III-VII, med undtagelse af § 87, til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7-8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv er kommet til landet efter de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1 og 2, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person.

Dette gælder i 5 år efter datoen for opholdstilladelsen.«

§ 134. Staten afholder udgifterne vedrørende de institutioner m.v., der forbliver under staten efter lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v.

Stk. 2. Staten afholder udgifterne efter § 5 til forsørgelse i udlandet.

Stk. 3. Staten afholder udgifterne ved forsørgelsen af personer, der har opnået opholdstilladelse efter bestemmelserne i udlændingelovens §§ 7-8. Dette gælder dog ikke, når den pågældende har klaret sig uden hjælp i en sammenhængende periode på 2 år.

8. I § 138 a udgår: »forbigående«.

§ 138 a. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at det sociale udvalg i en forsøgsperiode yder forbigående hjælp efter regler, der fraviger bestemmelserne i § 37, såfremt reglerne er godkendt af socialministeren.